

พระยาห์เวห์ทรงครอบครอง

บทที่ 3 สำหรับวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2024

“พระยาห์เวห์ทรง
ครอบครอง พระองค์ทรง
สวมความยิ่งใหญ่
พระยาห์เวห์ทรง
สวมพระกำลัง ทรงคาด
พระองค์เอง พิกพ
ได้สถาปนาไว้อย่างมั่นคง
มันจะไม่สั่นคลอน”

(สดุดี 93:1)

พระธรรมสดุดีประกาศถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในการปกครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์เหนือการปกครองทั้งปวงบนแผ่นดินโลก และเหนือมนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่บนโลกของเรา

แม้ว่าจะมีการปกครองมากมายที่ไม่ยอมรับสิทธิอำนาจสูงสุดของพระเจ้า หรือกระทั่งกบฏต่อพระองค์อย่างเปิดเผย พระเจ้ายังคงมีกลุ่มประชากรที่จงรักภักดีทั่วโลกที่ปฏิบัติตามพันธสัญญาที่พระเจ้าผู้สร้าง กษัตริย์ และผู้พิพากษาทรงเสนอให้ และภักดีต่อธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์

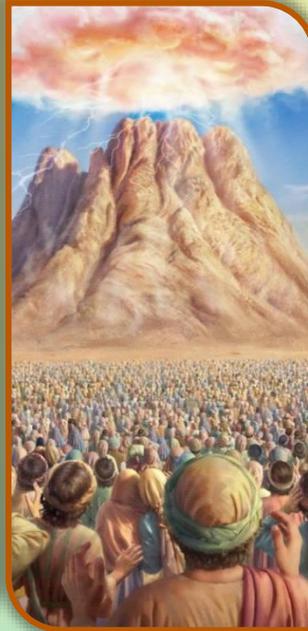
พระเจ้าผู้สร้าง
(สดุดี 8; สดุดี 100)

กษัตริย์
(สดุดี 97)

ผู้พิพากษา
(สดุดี 75)

พันธสัญญา
(สดุดี 7; สดุดี 105)

ธรรมเนียมปฏิบัติ
(สดุดี 25)

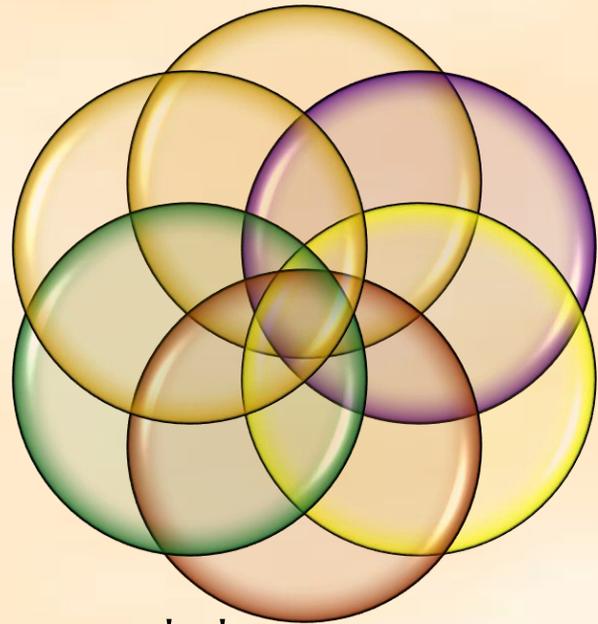

พระผู้สร้าง

“เมื่อข้าพระองค์มองดูฟ้าสวรรค์อันเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้” (สดุดี 8:3)

เหตุใดพระเจ้าทรงเป็นองค์เจ้านายแห่งแผ่นดินโลก?

พระองค์ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่ก่อน
การสร้างโลก “พระองค์ทรงดำรง
อยู่” (สดุดี 93:2)

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างประกาศ
ถึงพระสิริของพระเจ้า
(สดุดี 8:1; สดุดี 19:1)

โลกใบนี้
เป็นของพระเจ้า เพราะ
พระองค์ทรงสร้างโลก
ขึ้นมา (สดุดี 89:11)

พระองค์ทรงมี
ฤทธานุภาพเหนือ
สรรพสิ่งในธรรมชาติ
(สดุดี 29:5-8)

พระองค์ยังทรงดำรงอยู่
เมื่อโลกนี้ถูกทำลายไป
(สดุดี 102:25-27)

พระองค์ทรงอยู่เหนือ
พระทั้งปวงของบรรดา
ประชาชาติ ซึ่งเป็น
เพียงผลงาน
ของมือมนุษย์
(สดุดี 115:2-4)

เมื่อมองไปรอบๆ ตัวเรา เราอาจคิดว่ามนุษยชาตินั้น
ยิ่งใหญ่ ได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่และมหัศจรรย์มากมาย แต่
ผู้ประพันธ์สดุดีประกาศอย่างมั่นใจว่า “จงรู้เถิดว่า
พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์นี้แหละที่ทรงสร้างเรา
(และไม่ใช้ตัวเราเองเป็นผู้สร้าง)” (สดุดี 100:3, TNCV)
เราเป็นเพียงผู้ดูแลสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นเท่านั้น
(สดุดี 8:5-9) พระองค์เป็นผู้เดียวที่สมควรได้รับ
การสรรเสริญและความจงรักภักดีอย่างสูงสุดจากเรา

“พระยาห์เวห์ทรงครอบครอง จงให้แผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์ ให้แผ่นดิน
ชายทะเลมากมายนั้นยินดี” (สดุดี 97:1)

กษัตริย์

พระธรรมสดุดีแสดงให้เห็นถึงพระเจ้าในฐานะกษัตริย์ผู้ทรงสวมด้วยพระเกียรติ
ความยิ่งใหญ่ และพระกำลัง (สดุดี 93:1) พระองค์ทรงคลุมพระองค์เองด้วยความสว่าง
(สดุดี 104:2) ตามพระธรรมสดุดี เหตุใดพระเจ้าจึงได้รับการประกาศว่าทรงเป็น
กษัตริย์?

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้าง (สดุดี 149:2)

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด (สดุดี 74:12)

เพราะพระองค์ทรงสถาปนาโลกนี้ขึ้นมา (สดุดี 96:10)

เพราะพระองค์ทรงพระเมตตา (สดุดี 98:3)

เพราะเป็นสิ่งที่ถูกต้องเที่ยงธรรม (สดุดี 97:2)

เพราะทรงทำให้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเป็นหนึ่งเดียวกันในการสรรเสริญพระเจ้า (สดุดี 148)

แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ของทั่วทั้งแผ่นดินโลกและทรงปกครองด้วยความยุติธรรมและ
พระเมตตาคุณ แต่มีเพียงไม่กี่คนที่รับรู้ถึงอำนาจความเป็นกษัตริย์ของพระองค์
อย่างไรก็ตาม เหล่าสาวกของพระองค์ก็เปรมปรีดีในการพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์
(สดุดี 97:8, 12) ประชากรของพระเจ้ายินดีในการสถาปนาราชอาณาจักรของพระเจ้าผ่านทาง
พันธกิจแห่งการไถ่ให้รอดของพระคริสต์ด้วยความเชื่อ และรอคอยอาณาจักรที่จะเสร็จสมบูรณ์
เมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง (ดาเนียล 2:44)

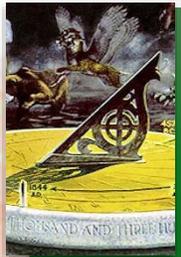
ผู้พิพากษา

“พระเจ้าตรัสว่า “ถึงเวลาซึ่งเราได้กำหนดไว้ เราจะพิพากษาด้วยความเที่ยงธรรม”” (สดุดี 75:2)

ในฐานะกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงเป็นผู้ตรากฎหมายและเป็นผู้พิพากษา (สดุดี 99:7; สดุดี 7:11) พระธรรมสดุดี 75 อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงหน้าที่ของผู้พิพากษา กระบวนการพิพากษาและการพิพากษาตัดสินของพระองค์ ดังนี้

เหตุใดผู้ประพันธ์สดุดีจึงขอบพระคุณพระเจ้าก่อนที่จะกล่าวถึงการพิพากษา (สดุดี 75:1)? เพราะเราทั้งหลายที่เชื่อในความรักของพระเจ้าไม่มีอะไรต้องกลัวจากการพิพากษา ในเมื่อความบาปของเราได้รับการอภัยแล้วและเราวางใจในผู้ช่วยทูลขอผู้ทรงไม่เคยแพ้เลยสักคดี (ยากอบ 2:13; 1 ยอห์น 2:1)

มีเวลาซึ่งผู้พิพากษาได้กำหนดไว้ เมื่อพระองค์จะทรงเริ่มต้นการพิพากษา (สดุดี 75:2)

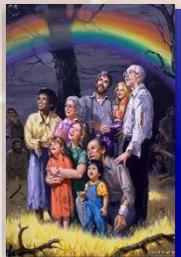
การพิพากษาจะเกิดขึ้นและสำเร็จ ก่อนที่มนุษย์ชาติจะทำลายแผ่นดินโลก (สดุดี 75:3)

พระเจ้าทรงดักเตือนและประทานโอกาสให้คนอธรรมกลับใจใหม่ก่อนที่การพิพากษาในแต่ละคดีจะเริ่มต้นขึ้น (สดุดี 75:4-7)

เมื่อการพิพากษาเสร็จสิ้น พระเจ้าจะทรงเทออกแห่งพระพิโรธของโรคระบาดซึ่งมีเหล่าอู่นุ่นเป็นฟองลงมายังคนอธรรม (สดุดี 75:8)

ณ เวลานั้นพงศ์พันธุ์ผู้ซื่อสัตย์ที่เหลืออยู่บนแผ่นดินโลก จะสรรเสริญพระเจ้า (สดุดี 75:9)

ในที่สุด คนบาปทุกคนที่ไม่ยอมกลับใจ จะต้องถูกทำลายไปตลอดกาล และคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ตลอดไป (สดุดี 75:10)

“ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงลุกขึ้นด้วยความกริ้ว ขอทรงลุกขึ้นด้วยความเกรี้ยวกราด
ของคู่อริข้าพระองค์ ขอทรงตื่นขึ้นเพื่อข้าพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดการพิพากษา” (สดุดี 7:6)

พันธสัญญา

พระสัญญาที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการฟื้นคืนจากการพิพากษานั้นตั้งอยู่บนพันธสัญญา
ที่พระเจ้าได้ทรงทำไว้กับพวกเขา (สดุดี 105:7-8)

พระองค์ได้ทรงทำ
พันธสัญญากับอับราฮัม
และอิสอัค (สดุดี 105:9)

พระองค์ทรงยืนยัน
พันธสัญญากับยาโคบซึ่งคือ
อิสราเอล (สดุดี 105:10-11)

พระองค์ทรงปกป้องพวกเขา
ตั้งแต่พวกเขายังมีจำนวนน้อย
และยังอ่อนกำลัง (สดุดี 105:12-15)

พระองค์ทรงช่วย
อิสราเอลผ่านทางโยเซฟ
(สดุดี 105:16-24)

พระองค์ทรงปลดปล่อย
พวกเขาให้เป็นอิสระ
ในขณะที่พวกเขาเป็นทาส
(สดุดี 105:25-38)

พระองค์ทรงปกป้อง
พวกเขาขณะอยู่ใน
ถิ่นทุรกันดาร
(สดุดี 105:39-43)

พระองค์ทรงตั้งรกรากให้พวกเขาอาศัย
อยู่ในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเป็นแผ่นดิน
แห่งพันธสัญญา (สดุดี 105:44)

ประชากรทั้งหลายต้องถือรักษา
ธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่ง
ของพันธสัญญา (สดุดี 105:45)

พระเจ้าประทานความยุติธรรมและการปกป้องของพระองค์แก่เราทั้งหลาย พระองค์ทรงปลดปล่อยเราจากความชั่วร้ายและทรงช่วยเราให้รอด
หน้าที่ของเราคือการตอบรับพันธสัญญาของพระองค์และเต็มใจเชื่อฟังธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์
เราได้รับการทรงเรียกให้ประกาศพันธสัญญานี้แก่ประชาชาติทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาเองจะได้สรรเสริญพระเจ้าเช่นกัน (สดุดี 105:1-4)

ธรรมบัญญัติ

“พระมรรคาทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์เป็นความรักมั่นคงและความสัตย์จริง
แก่ผู้ที่รักษาพันธสัญญาและพระโอวาทของพระองค์” (สดุดี 25:10)

พันธสัญญานี้มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดกับ “คำพยาน” คำพยานหมายถึงร่างกฎหมายและคำสั่งสอนที่พระเจ้าประทานให้กับประชากรของพระองค์เพื่อเป็นรากฐานการปกครองของราชอาณาจักรของพระองค์
คำพยานทั้งหมดนี้ได้มาจากแหล่งที่มาเดียวกัน นั่นคือ พระบัญญัติสิบประการ พระธรรมสดุดีบอกอะไรกับเราเกี่ยวกับธรรมบัญญัติหรือคำพยาน?

สดุดี 1:1-3 ทำให้เรามีความสุขและเกิดผลดีมากมาย

สดุดี 25:10 นำเราไปยังพระมรรคาแห่งความรักมั่นคงและความสัตย์จริง

สดุดี 93:5 มอบความปลอดภัยให้เรา เพราะสิ่งเหล่านี้มั่นคง

สดุดี 112:1-2 เป็นพระพรสำหรับครอบครัวของเรา

สดุดี 119:165 มอบสันติสุขแก่เรา

สดุดี 119:110 ป้องกันเราไว้จากภัยอันตราย

ผู้ประพันธ์สดุดีวิงวอนต่อพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้สร้าง กษัตริย์ ผู้พิพากษา ผู้ทรงครอบครองพันธสัญญา และผู้ตรากฎหมาย
เรามั่นใจและปลอดภัยได้ในโลกนี้แม้จะอยู่ท่ามกลางความวุ่นวายและความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ เพราะพระเจ้าทรงมีอำนาจสูงสุดและสัตย์ซื่อ
ในการกระทำและคำตรัสทั้งปวงของพระองค์

“พระเจ้าผู้สร้างของเราทรงมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะทำสิ่งใดๆ ก็ตามที่พระองค์ทรงมุ่งหมายไว้แก่สรรพสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงมีสิทธิที่จะปกครองตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่ใช่ตามที่มนุษย์เลือก แต่พระองค์ไม่ใช่ผู้พิพากษาที่เคร่งครัดและไม่ใช่เจ้าหน้าที่โหดร้ายเข้มงวด พระองค์ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความรัก และทรงเป็นผู้ประทานพระพรมากมายนับไม่ถ้วน [...] เราไม่ควรได้รับผลประโยชน์ทั้งหมดจากพระองค์ แต่สิ่งเหล่านั้นยังคงอยู่กับเรา ถึงแม้เราจะไม่คู่ควรและเนรคุณอย่างไร้ย่างอายก็ตาม เหตุฉะนั้นจงหยุดคร่ำครวญประหนึ่งว่าคุณเป็นทาสรับใช้ของนายงานผู้โหดร้าย พระเยซูทรงแสนดี จงสรรเสริญพระองค์ จงสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและทรงเป็นพระเจ้าของคุณ”

EGW (Testimonies for the Church, volume 5, page 314.4) (Non-official Translation)